

Ved behandlingen af forslaget til loven om adgang til præstestillinger i folkekirken måtte spørgsmålet om lovfæstelse af den praktisk-teologiske uddannelse, som teologiske kandidater skal have gennemført som et supplement til den teologiske kandidateksamen forinden ansættelse i præstestilling, udskydes, da overvejelserne om en nyordning af uddannelsen ikke var tilendebragt. Den gang beroede nyordningen på afslutning af forhandlingerne mellem Undervisningsministeriet og de teologiske fakulteter om en ny studieordning for de teologiske kandidatstudier. Disse forhandlinger er nu i det væsentlige ført til ende.

Kirkeministeriet har den 10. februar 1989 nedsat en arbejdsgruppe, der skal følge denne udvikling op og på baggrund af den nye studieordning stille forslag om den fremtidige supplerende praktisk-teologiske uddannelse for vordende præster. I forbindelse hermed skal arbejdsgruppen tillige planlægge en efteruddannelse i de første ansættelsesår. Som grundlag for arbejdet skal arbejdsgruppen foretage en undersøgelse af de erfaringer, som de i de seneste år ansatte præster har gjort med hensyn til den nuværende praktisk-teologiske uddannelse.

Arbejdet i denne arbejdsgruppe forventes afsluttet i begyndelsen af 1990.

I konsekvens af arbejdet i arbejdsgruppen er i forslaget til ansættelseslov optaget en bestemmelse, der udfærdiges som en bemyndigelse til kirkeministeren til at bestemme, at praktisk teologisk uddannelse og efteruddannelse kan gøres til en betingelse for ansættelse som præst.

Der er til de overførte bestemmelser føjet en bestemmelse om præstestillingerne for de tyske menigheder i Sønderjylland (lovforslagets § 6). Efter den foreslåede bestemmelse skal disse stillinger kunne søges også af personer, der har bestået kandidateksamen fra en tysk evangelisk-luthersk læreanstalt. Bestemmelsen er i overensstemmelse med gældende praksis.

Kravet i § 43 a i den gamle menighedsrådslov (lovbekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987) om, at personer, der ansættes som domprovst, skal have bestået teologisk kandidateksamen fra et dansk universitet, er opretholdt ved forslaget § 7. Derimod er det skønnet overflødig at videreføre bestemmelsen om, at de tillige skal opfylde betingelserne for at søge præstestilling, idet dette følger af, at domprovstestillingerne er forbundet med præstestillinger ved domkirkerne.

Der er ikke foreslået optaget uddannelseskra-ven for andre stillingsgrupper. For en enkelt kirkefunktionærgruppe (kordegne) er uddannelseskra-ftsatsat i medfør af § 4 i tjenestemandsløven. Denne

bestemmelse vil give tilstrækkelig hjemmel for uddannelseskra-ven også i andre tilfælde, såfremt behovet herfor skulle opstå.

2. Ansættelses- og indstillingsregler

Det er ved tjenestemandsløvens § 3 fastlagt, hvem der er ansættelsesmyndighed for tjenestemænd, herunder også tjenestemænd i folkekirken. Efter denne bestemmelse udnævnes tjenestemænd enten af kongen eller af vedkommende minister, der dog ved bekendtgørelse helt eller delvis kan overlade udnævnelseskompetencen til andre. Ansættelsesreglerne i lovforslaget for så vidt angår tjenestemandstillingerne som præst og provst vedrører derfor alene spørgsmålet om, i hvilket omfang menighedsrådene og andre skal medvirke ved besættelse af stillingerne, og ikke udnævnelseskompetencen som sådan.

Ansættelseslovudvalget har i sin betænkning (side 33-34) foreslået, at regler, der i hovedprincipperne svarer til de nugældende, videreføres for de almindelige sognepræstestillinger, der er oprettet til betjening af sognemenighederne. De nugældende regler findes i §§ 33-34 og §§ 39-43 i menighedsrådsloven af 1922, jf. bekendtgørelse nr. 758 af 7. december 1987. Efter disse bestemmelser skal et pastorats menighedsråd indstille normalt 3 ansøgere til en ledig præstestilling i pastoratet. Indstillingen sker, efter at biskoppen har haft mulighed for at vejlede menighedsrådet om ansøgerne, og ved en afstemningsprocedure, der er beskrevet i loven (§ 40). Kirkeministeren er ved udnævnelsen bundet af indstillingen og kan altså ikke udnævne en ansøger, der ikke er omfattet af indstillingen. Har en ansøger ved første afstemning fået alle stemmer, er ministeren endda bundet til at udnævne denne ansøger.

Disse principper forudsættes som nævnt videreført for de sædvanlige sognepræstestillinger, oprettet til betjening af sognemenighederne, jf. lovforslagets §§ 8-11 og bemærkningerne til disse. Derimod har ansættelseslovudvalget ikke anset det for overensstemmende med de hensyn, der skal varetages i ansættelsesproceduren, at lade disse regler omfatte også sognepræstestillinger, der helt eller overvejende er oprettet med henblik på betjening af institutioner (sygehuse, fængsler m.v.) eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd. De indstillingsregler, der bør gælde i disse situationer, må efter udvalgets opfattelse afpasses efter stillingernes egenart, men således at der gives såvel menighedsrådet som institutionens ledelse tilfredsstillende mulighed for at fremkomme med sine synspunkter. Disse må derpå afvejes i forhold til hinanden af kirkeministeren i samråd med vedkommende biskop. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8.